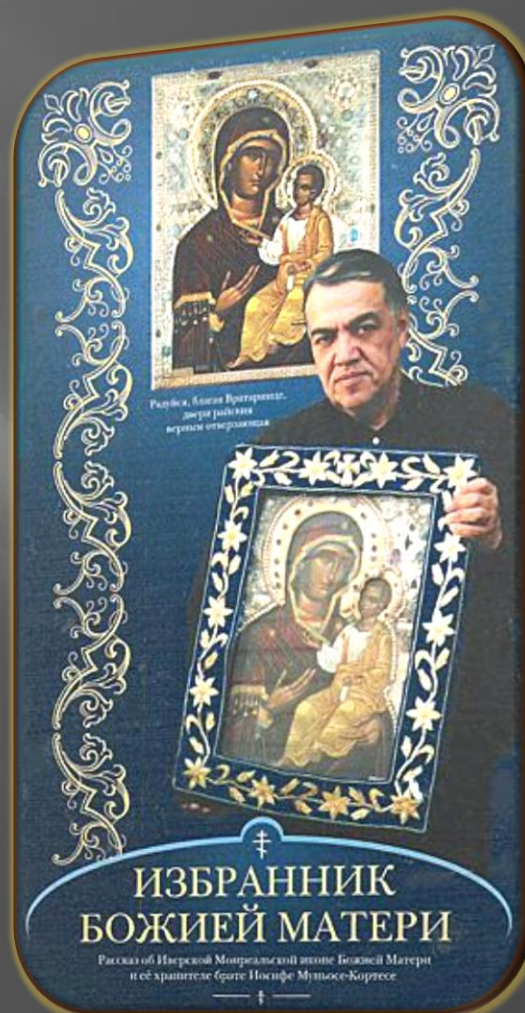
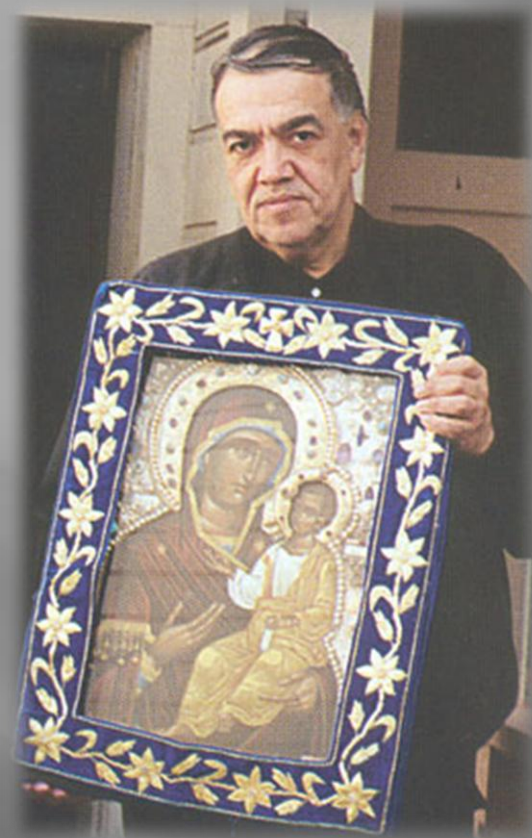

Тропарь глас 1-й

От святыя Иконы Твоея, о Владычице Богородице
исцеления и цельбы подаются обильно с верою и
любовию приходящим к ней. Тако и мою немощь посети,
и душу мою помилуй, Благая, и тело исцели благодатию
Твоею, Пречистая!

Кондак 1

Избранной от всех родов Заступнице рода христианскаго,
даровавшей нам чудное знамение от иконы Своея честныя и
миро благовонное от нея источившей, благохвальное пение
приносим во умилении сердечном. Ты же, яко имущая
владычество над тварию всякою, обновление сердца и жития
подаждь нам, зовущим: Радуйся, благая Вратарнице, двери
райския верным отверзающая.

Монреалската Иверска икона на Божията Майка била нарисувана през 1981 г. от атонския монах Хризостом. По Божия милост и по волята на Небесната Царица през есента на 1982 година светата икона е била подарена на православния испанец Йосиф Муньос, по време на неговото първо поклонническо посещение на Атон. От този момент брат Йосиф, който се отличава със своята дълбока и искрена вяра, е посветил живота си на служение на Небесната Царица и нейната чудотворна икона -това драгоценно съкровище на Православната Църква.

Родителите на Йосиф били ревностни католици. Той разказва за себе си, че като малко момче влиза в православния храм и сърцето му остава там. На 14 години приема светото Православие. Неговото семейство се отнася с разбиране към избора му вяра. Йосиф Муньос Кортес бил иконописец, ученик на Николай Шелихов, преподавател по история на изкуствата в Монреалския университет. В нощта на 30 срещу 31 октомври 1997г. хранителят на Иверска Монреалска икона бил зверски убит в столицата на Гърция-Атина, а чудотворната икона безследно изчезнала.

Монреалската икона е от типа "Иверска" и преди заминаването на Йосиф Муньос с нея от Атон, той я осветил чрез докосване до древната светиня. Общият ѝ вид обаче се отличава от първообраза - внушително-величествен, с големи строги очи, докато на съвременната икона погледът е мек и излъчва доброта, проникваща до дълбините на сърцето.

Ето какво разказва брат Йосиф Мунъос за иконата:

” В Монреал се върнахме на 3 ноември 1982 г. (гражд. стил).
Аз поставих иконата между мощите на някои светии от Киевопечерската лавра и на св. новомъченица Великата княгиня Елисавета Феодоровна. Тук постоянно гореше кандило и аз всяка вечер четях акатист на Пресветата Дева. На 24 ноември, в навечерието на празника на свв. Мина, Виктор и Викентий, към 3 часа през нощта се събудих от силно благоухание. Отначало помислих, че то идва от мощите, но когато се приближих до иконата видях, че по ръката на Св. Богородица и Младенеца се стича миро. Отначало помислих, че това е елей от кандилото пред иконата. Тогава взех чиста кърпа, избърсах иконата с нея, но мирото отново се появи. Така измина една седмица. Мирото не спираше да тече и да благоухае.”

Известни са случаи, когато мирото неочаквано спирало да изтича, но скоро отново се появявало по чудесен начин. Мирото престава да изтича за по-дълго време само в дните на Страстната седмица, до навечерието на най-великия християнски празник - Пасха. То се стича към долната част на иконата и там обикновено поставят памучета, които след като се напоят, биват раздавани на богомолците. Въпреки че мирото изсъхва сравнително бързо, благоуханието не спира понякога цели месеци и се усилва при особено горещи молитви. Често то продължава да изпълва мястото, където преди това се е намирала иконата.

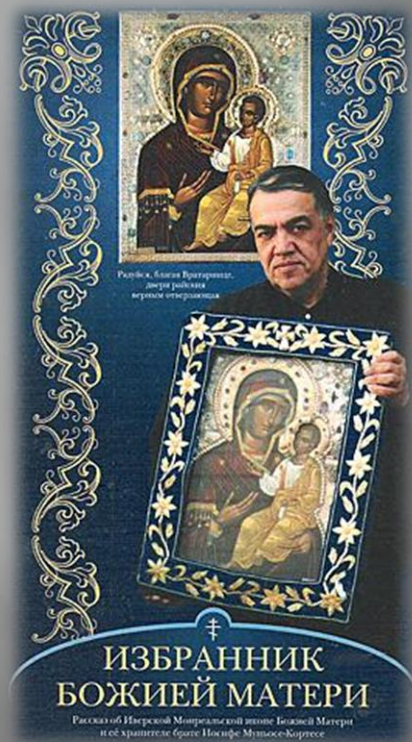
Чудотворната Монреалска икона обикновено пребивавала в Канада, придружавана от нейния пазител. При среща с чудотворната икона присъстващите биват поразени преди всичко от силното благоухание, наподобяващо благоухание на рози и изпълващо цялото помещение, където се намира светият образ, а след това от мирото, което изтича от иконата - най-често от ръцете на Божията Майка и Младенеца, а понякога и от звездата на дясното рамо. Именно това отличава Монреалската икона от някои други чудотворни икони, при които мирото изтича от очите на Пресвета Богородица, сякаш Тя плаче, докато тук Тя като че ли преподава на вярващите своето благословение.

Присъствието на мироточивата Монреалска икона се отличава с особена благодат. Когато тя се намира в храма по време на св. Литургия, разгаря пламъка на молитвата до такава степен, че богослуженията могат да се сравнят само с пасхалните. Ликът на Небесната Царица създава атмосфера на най-светъл и радостен празник. По думите на една възрастна монахиня от Америка "когато иконата дойде, все едно Самата Света Богородица е дошла". Тя пробужда усърдието към духовния живот и непостижимо преобразява душите. Мнозина са получили от нея изцеление от телесни болести и душевни страдания.

Чудотворният образ на Божията Майка освен в Америка, е посетил Австралия, Нова Зеландия и Западна Европа. От 12 до 17 октомври 1995 г, България беше благословена от посещението на Иверската Монреалска мироточива икона на Божията майка, донесена от пазителя ѝ брат Иосиф Муньос - Кортес с благословението на първойерарха на Руската Задгранична Православна Църква митр. Виталий (Устинов).

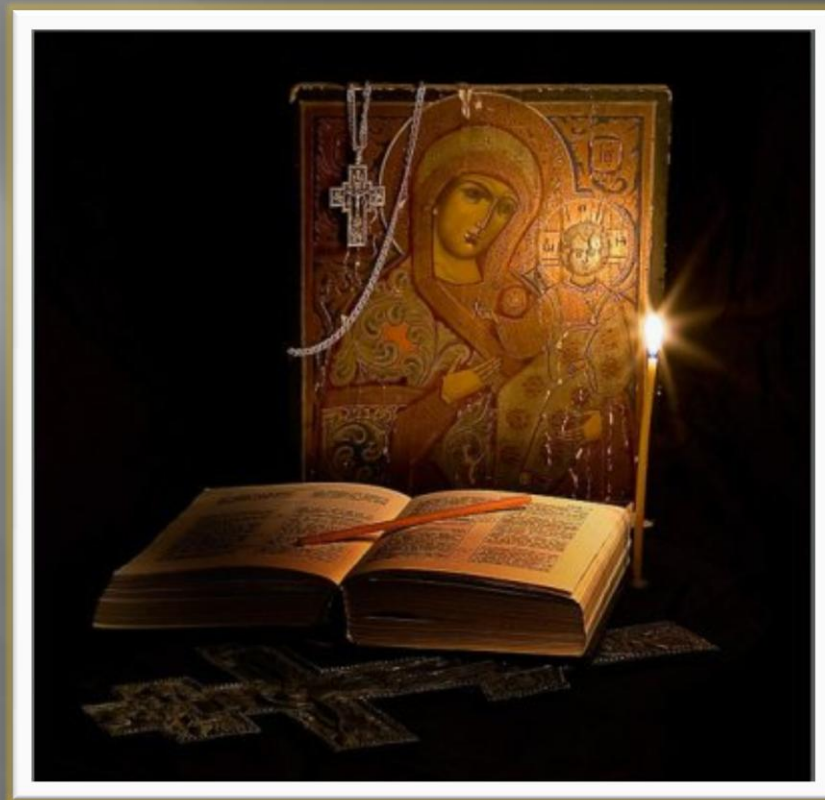

Брат Йосиф Муньос казваше:

«С това неръкотворно миро Света Богородица още веднъж ни показва, че духовният свят е съвършено отделен и напълно независим от материалния, и че нашата Църква не е от този свят. Ние трябва да се откъснем от него със сърцата си, за да влезем в небесното си наследство, където нищо нечисто няма да влезе. Амин.»

http://hristianche.ucoz.com/mirotochivata_ikona_na_sv.pdf

<http://www.youtube.com/watch?v=XIQOcMgqdSk>

КОНЕЦ И БОГУ СЛАВА!

БИБЛИОТЕКА
“ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ”